

Woensdag 16 oktober

Plantage Peperpot

Om 06.00 uur in de ochtend liggen we al te dobberen in het zwembad. Er komen vele vele papagaaien overvliegen en zij maken een kabaal. Aan de nachten hier zijn we nog niet echt gewend, althans niet iedereen.

Met airco is het te koud, zonder airco veel te warm, ook het tijdsverschil is wellicht een oorzaak dat niet iedereen hier even goed slaapt. Maar, dat mag de pret niet drukken, we vallen vanzelf een keertje om van de slaap, en zullen dan onze rust moeten nemen.

Om 07.30 uur wederom met z'n allen aan tafel, we hebben afgesproken dat we om 08.30 uur Sharaf ontmoeten in Paramaribo op de zaak.

Wij met de fiets daar naar toe, onderweg even stoppen bij de buurtsuper om eten te bestellen, dat was de bedoeling, echter de buurtsuper was gesloten. Wij in overleg, wat nu.

Terwijl wij bedenken hoe nu verder, wordt er boven een raam geopend én komt de winkelier met een slaperig hoofdje naar buiten. "Wat moeten jullie" is zijn vraag, wij schieten in de lach, wij moeten niets, maar we willen graag eten bestellen. 4x nasi graag. Oké is het antwoord, om 19.00 uur klaar.

Wij wensen de buurtsuper welterusten en vervolgen onze weg, op naar Sharaf.

Daar aangekomen fietsen we door Paramaribo richting haventje om de oversteek te maken naar district Commewijne.

We zien weer een ander gedeelte van Paramaribo aan ons voorbijgaan, en weten het nu zeker, we gaan deze stad nog een keertje zelf bezoeken. Wat een mooie gebouwen zijn hier te vinden.

We komen aan bij de waterkant, onze fietsen worden in een tentboot geladen (een bootje met een dakje er boven), en wij er achteraan. We varen de Suriname rivier over, en zien op afstand de Jules Wijdenbosch brug liggen. We horen van Sharaf dat deze brug gebouwd is in 2 jaar tijd, in april 2000 is deze opgeleverd, net voor de verkiezingen in de hoop hiermee vele stemmen van het volk te krijgen.

(Verkiezingsstunt)

De brug is de verbinding tussen Meerzorg (district Commewijne) én Paramaribo.

Wij reizen ditmaal per bootje. Halverwege op de rivier zien we een wrak liggen van een Duits oorlogsschip in tweeën gebroken. De Duitsers hebben dit schip zelf tot zinken gebracht tijdens de 2de Wereldoorlog.

De fietsen worden weer uitgeladen en wij vervolgen onze route die vanuit Meerzorg, deels

over zandwegen gaat richting plantage Peperpot. Eerst een kort bezoekje bij het entreegebouw, vele foto's en teksten maken ons duidelijk hoe het leven hier geweest is. Indrukwekkend. Ook maquettes van de woningen die op de plantage te vinden waren zijn hier te zien.

We fietsen door het natuurreserveaat en zien hier verschillende dieren, de varaan, doodshoofdaapjes, vogels, de nachtzwaluw, en dat alles in een mooi gebied. Hoge bamboe, lianen, geweldige bomen, papagaaiplanten, cacao bomen, koffie bomen, kortom de plantage staat vol, met allerlei natuurlijk schoon, wij genieten volop.

De koffieplantage zelf is buiten gebruik, de directeurswoning is nu omgetoverd tot restaurant/ hotel. Op de koffieplantage (646 hectare) zelf hier wordt al jaren niets meer aan gedaan, wat inhoudt dat er veel moois teruggegeven is aan de natuur, met een geweldig bos tot gevolg, wat nu dienst doet als

nationaal park.

We zien op het terrein nog wat vervallen oude gebouwen, die niet opgeknapt worden, volgens de overheid is het geld op. Inmiddels is de plantage in handen van een eigenaar die zich wel geroepen voelt om zijn gekochte gebouwen op te knappen. Sharaf én Erwin, (vader en zoon)die inmiddels ook met de fiets is gekomen en zich bij ons aansluit vertellen ons vele verhalen, waarin ook de slavernij uitvoerig aan bod komt. Wat een wereld, zo ver van ons bed. Maar inmiddels is wel duidelijk dat Nederland hier een grote rol in had, vele plantages werden genoemd naar plaatsen waar de eigenaren woonden, o.a. Groningen, Alkmaar, Amsterdam, ook werden de namen van de eigenaren gekoppeld aan de plantages, o.a. Verweij, van Tilburg en nog vele Nederlandse namen meer.

We fietsen terug naar het dorp, snel doortrappen, want de zon is inmiddels bloedje heet. Onderweg een lunchstop bij een roti shop een geliefde plek bij de inwoners met heerlijk eten. Het woongebied bestaat veelal uit woonhuizen van Javanen en Hindoestanen, kenmerkend de gekleurde bamboestokken met hierop vlaggetjes. De kleuren staan voor bepaalde goden. Deze fietstocht biedt ons veel natuur, maar ook historie én wederom boeiende verhalen van Sharaf en Erwin. Na het eten door naar de boot die ons én de fietsen terugbrengt naar Paramaribo.

We leveren de fietsen in én worden door Sharaf terug gebracht naar ons verblijf. We sluiten een geweldige fietstocht door de plantages af met zo'n kleine 25 kilometers op de teller.

Meteen maar even biertjes scoren in de buurtsuper, en dan zo snel als mogelijk kleren uit, badkleding aan en het water in. Het is warm, enorm warm, inmiddels tikken we de 35 graden aan.

We genieten, duiken in het zwembad, op tijd wat

te eten en drinken, kortom niemand maakt ons gek. In de avond eten we de nasi van de buurtsuper, wederom vers klaargemaakt door moeders. Jeetje, die kan echt lekker koken, het smaakt super. Alleen die madame Jeanette, die aangezien wordt als een stukje paprika, is toch wel pittig.